

له (ته می سه رخه رهند) دا چیمان پیده لیئی؟

نامه‌یهک بو شپرزاد حمهنه

مەھمەد کوردو



کازانزاکی دھلیت:

جاریکیان ڙنیکی دراویسیمان به دایکمی وت: ٿئم کورهٰ تو همه میشه ته ماشای ٺاسماں دهکات، پیدهچی ڪھسیکی غدیبزانی لیدهربچیت! دایکم وقتی: نا دالنیابه روزگار سهرنجه کانی پیخوار دهکاته وہ!

بەریزم (تەمى سەرخەردە) م خوپىندەو، بەلام من وەك ئەو خوپىنەرەي كە وەت يەخەي گرتۇوم، پېت نالىم: بۆچى ناھىلى ئەو دوو منالە قورىبەسەرە بۆيەك بىن؟!

چونکه دزانم تو ناته‌وی ودکو حیکایه‌ته‌که‌ی نهنکت به درویه‌کی گهوره ری‌پاله‌وانه‌که‌ت گولریز بکه‌یت و یه‌که‌مین کسیست که بینتر بته یه بیمه‌ود و یه شانازی‌بیه‌وه ماجی‌بکا، خانمه حکمه‌لله‌ی دوله‌رد بیت.

نهنکانه‌ی به حیکایته‌کانیان پرمان دکهن له خمونی به پیغه‌مبه‌ربوون و به پاله‌وانبوون و به قسه و ثاموزگاریه‌کانیشیان به تاگمن دکنهوه له خهونانه و بهم شیوه‌یده دوچار دنیاکی ناریک و پر له پارادوکس و دوو فاقیمان دکهن.

نهنگی پاله وانه که مان دواي نهوهی له ریگای حیکایه ته خوشکانیه و خهونی به فرهاد بیوون له پاله وانه که ماندا سه وز دهکات و واپلیده کات بلی: (منیش به قهد فرهادی ناو حیکایه ته که تو شرینم خوشده و دهشوانه و دک نه و بیستون کون بکهم)، پیی ده لیت:

(روله شيرينه که م تو زور لهوه چکوله تري خوت به فهرهاد بزانیت)، ئەم قسانە ئەگەرچى بە بەرائەتە و دەكرين، وەلى لهو بە ردانە دەچن - كە وەكى سوھرابى سېپەرى دەلىت ئىمە بە گالىتە دەمانگرتىنە بوقەكان، بەلام ئەوان بە راستى دەمەرنى!

تۆ لەم کارهەتدا جگە لهوھى پشتت له جنس كردووهەو رووت كردۇتە عەشقىيەكى پاكيزەدى، گەمەئى (كوشتنى باوك) يىشت بە شىۋازىيەكى جوان و جياواز لە جارەكانى دى، بەرجەستە كردووهە.

له میاندا له یه ک دوو دهسته واژه تیزتیپه ردا و ینه یه کی ناشیرینی باوکمان ددهدیتی:

(باوکم بُو مه رگی به رخه کهی گریا که چی بُو نه خوشی و سه فهری من نه گریا، باوکم دهیوت حه یفه له من بوبوه، باوکم فه لاقه هی ده کردم، باوکم له هی چه کله بی دهیو به شه پازله دهمو لووتوی له خولی ریگاکه ده چه قاندم) ... هم وینانه هی باوکمان دده دهیتی و نیدی دهیکوژی، وه لی کوشتن به مانا

باوهکه‌ی نا، به لکو به و مانایه‌ی که نیز فهراموشی دهکه‌یت و له مهمله‌که‌تی رومانه‌که‌ت دهیهاویته دهروهه!

تؤدّته وی لهم ریگه یه و پیمانبیلی: پیویسته کوشتنی راسته قینه‌ی باوکه ناشیرینه کان له کتبه کانه ووه

دهستگاه‌هایی، چونکه مانه‌وه بُو زیانی پر له ژاوه‌زاوی سهر زه‌وی نییه، مانه‌وه بُو دنیا نیو کتیبه‌کانه.

نهگهر شیمه له مدمره وه باوکه ناشر ینه کانمان کوشته و له نیو کتیبه کاندا اوامن لیههنان بیژن و بمیئنه ووه دریچه

پلاوکردن و هدیه کاری خوبیان یدن و یه سهر نیمه و نهود کاری دوای نیمه دا بیسه پین، یانی هیچمان نه کرد.

Dengekan

به لای منهود ئەم گواستنەوەی کوشتنى باوکە له دەرەوە بۇ نیۆ كتىبەكان يەكىك لهگەمە جوانەكانى ئەم رۆمانەت بۇو.
تۆ لەم کارەتدا كە بەرددوام لە رىگاى نەنكەوە بە فەرھاد دەلىي شىرىنى خۆت دەدۇزىتەوە و لە ئاكامىشدا نايىدۇزىتەوە،
پىيمان دەلىي:

لەم كۆمەلگىيانە ئىيمەدا شىرىنەكانى خۆمان كە لە بەرددەستماندان دەكۈزۈن و بە هيواي شىرىن گەلىكى دىكەمان دەكەن كە هەرگىز نايەن!
خۆرە هەلھاتووه كانمان ئاوا دەكەن و ئەو چىزو خۆشى و بەختەوەرييەمان لېتىكىدەن كە لەو خۆرەوە پىمان دەگات و دەمانخەنە نیۆ چاوهپوانى
مانگىكەوە كە هەرگىز هەلنىيەت.

دۇوچارى چاوهپوانىيەكى كوشندەمان دەكەن و لەدوا ئاكامىشدا گالىئەمان پىددەكەن.

ئاخۇ ھۆكارى ئەوەي كە ھەميسە و بەرددوام ئىيمە چاوهپوانى شتىكىن و نايەت ئەو نەفرەتە ئەم كۆمەلگا نەخۆشانە نىيە؟
پىمان دەلىي: زۇرىنەمان مەحکومىن بەوەي منالگەلىكى دەركراوبىن لە دنياو كەس فرمىسىكە كانمان نەبىنى و كۆلانەكانىش خيانەتمان لېكەن و
ھىچيان نەمانبەنەوە بەر دەرگاى مائى دىلدارەكانمان!
پىماندەلىي: ئىيمە بەھۇي بلاوبونەوەي پەتكانى ئەم كۆمەلگا نەخۆشە بە جەستەماندا، ڇيانىك دەگۈزۈرنىيىن كە ئەگەر دواجار ئاۋرىكى وردى
لېبدەينەوە جىڭە لە ھەندى سەركىشىكردى خەفەكراوو ھەندىك خەونى كويىكراوو چەندىن شىكست و نەھامەتى و گريان و چاوهپوانى كەلەكەبۇو
بەوللاوه، شتىكى ئەتوۋى تىدا نابىنىن.
لەوانەش گىرنگەر پىمان دەلىي:

دەبى ئىدى لەو وەھمە رزگاربىن كە پىمان وابى تەنها رەمزە گەورەكان دەتوانى ئىيحاى ياخى بۇونمان بەھەننى، بەلگۇ دەشىن (بىزنىيکى شىيت!!) فيرمان
بىكەت لە راستە رىيەكان لابدەين و بىباڭ و كەللەشق بىن و شەرم لە ھىچ شوانىك نەكەبىن و چەلە گىا حەرامەكان بخۇپىن!
دەبى ئىدى لەو وەھمە دەربازبىن كە پىمان وابى تەنها لە رىگاى پالەوان و كىشە و دۆزى گەورەوە دەتوانىن دەقى جوان بخولقىنىن، بەلگۇ دەشىن
غەمگىنلىرىن منالى كۆلانە خۇلۇوييەكانى دنيا پالەوانى رۆمانەكانمان بىت!!